

2017. december

**HÍVOM A CSALÁDOKAT,
HÁZASPÁROKAT, JEGYESEKET ÉS SZERELMESEKET,
A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS PAPTSTVÉREKET,
ÉS MINDENKIT, AKI A CSALÁD ÉS AZ ÉLET MELLETT ÁLL!**

Folytatom azoknak a gondolatoknak ismertetését, amelyek Ferenc pápa tanításából alapul szolgáltak a Családok 9. Világtalálkozójára felkészítő lelkipásztori útmutató összeállításánál.

A házasság katolikus víziója. A katolikusok úgy látják, hogy házasságban élve felfedezhetővé és érthetővé válik számukra a kapcsolat az élet értelme és Isten szeretete között. Ezáltal megerősödik bennük a személyi méltóság tisztelete, és letisztul Istenhez és felebarátjaikhoz való kapcsolatuk. Különösen fontos, hogy Krisztus-központú szemlélettel tekintsünk a házasság természetes sajátosságaira, amelyek a házaspár javát képezik: az egységre, az életre való nyitottságra, a hűségre és a felbonthatatlanságra, valamint a kölcsönös segítségnyújtásra az Úrral való tökéletesebb barátság felé vezető úton. Ha megértjük az Isten szeretetéről szóló tanítást, megvilágosodik előttünk az önátadás értelme. Ferenc pápa emlékeztet arra, hogy az önkéntes önátadással kapcsolatba lépünk Isten tényleges természetével és saját igaz személyi természetünkkel. Önmagunknak ez a szeretetben történő átadása élethosszig tartó, kizárólagos egymás iránti elköteleződést és az új élet iránti nyitottságot jelent. Ez vezet legbiztosabban az örömben és szeretetben történő kiteljesedéshez. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy az igazi természetes házasságon kívül találhatók pozitív elemek – árnyoldalak mellett – más vallási hagyományok szerinti házasságokban is. Elmondhatjuk, hogy mindenki, aki olyan családot szeretne alapítani ebben a világban, amely megtanítja a gyermekeket örülni minden rosszat legyőzni igyekvő tetteknek, amely megmutatja, hogy a Szentlélek él és tevékeny, hálára és elismerésre méltó, bármely néphez, valláshoz vagy vidékhez tartozzon is. (vö. AL 77.)

Amikor esküvőtökön kimondtátok az IGEN-t, mindkettőtök szívét nagy öröm töltötte el. Idézzetek fel olyan pillanatokat az azóta eltelt időből, amikor együtt még nagyobb örömet éreztetek, és tudatosult bennetek, hogy ez már kettőtök közös öröme!

Isten szeretete. A házasság és a családalapítás iránti vágy ma is eleven, különösen a fiatalok körében. Ez a vágy összhangban van a házasság katolikus víziójával. A fő kérdés Ferenc pápa szerint az, hogy hogyan segítjük a fiatalokat a házasság felé vezető útjukon, különösen abban, hogy megértsék: a szerelem öröme számukra nem csak egy valóságos lehetőség, hanem éppen az, amit Isten akar, és aminek a megvalósításában támogatja őket. Isten a szeretet Istene, a gyengeség és a kegyelem Istene, aki Jézus kinyilatkoztatása szerint velünk van és velünk építi a szeretet társadalmát, miközben látja törekvésünket, és nem ítél el bennünket. A kiinduló pont mindig Isten szeretete. Ez a szeretet indít bennünket és támogat megvalósítani a szeretet társadalmát, amely olyan családokból épül fel, amelyekben a házaspár és gyermekeik örömteli emberi élete kiteljesedhet. Szépen mondja ezt a családok 9. Világtalálkozójára írt himnusz:

Istennél van az öröm és a szeretet / Kegyelemmel túlrad időn, s téren/
Ahogy Ő szeret minket, úgy szeressük mi egymást, / Így ez elér a Föld határáig!

Hogyan tudjátok gyerekeitekben megerősíteni az Isten iránti bizalmat, hogy amikor a boldogság felé vezető útjukat keresik, merjenek Istenre hagyatkozni?

Igazság és gyengeség. Azokkal a személyekkel kapcsolatban, akik az Egyház házasságról szóló tanításának még nem, vagy már nem megfelelő helyzetben vannak, de mégis részt szeretnének venni az Egyház életében, Ferenc pápa felhívja a figyelmet arra, hogy senki sincs bűn nélkül. Az evangelizáció célja, hogy mély személyes kapcsolatot alakítsunk ki a szeretet Istenével, ne csupán a szabályoknak való megfelelésre törekedjünk, hanem Istennel való kapcsolatunk alapján szeressük felebarátjainkat. Mindegyikünk léphet előre, nagy vagy kis lépésekkel haladhat Isten felé, de Isten

kivételével senki sem ítélné meg tetteink őszinteségét és jelentőségét. A lelkiismeret az emberi személy szentélye és legmélyebb titka, ahol minden ember Istennel van kettesben, az Ő hangja visszhangzik szívünk mélyén. Lelkiismeretünknek meghatározó szerepe van abban, hogy hogyan döntünk, és mit tartunk jó vagy rossz cselekedetnek. A lelkiismeret nem arról szól, hogy mihez van kedvünk. Objektív, és néha nehéz kérdéseket vet fel Istenhez való viszonyunkkal kapcsolatban. Isten előtt és Istennel folytatott beszélgetésről van szó, amely mindig teljes tisztelettel tekint az Egyház tanítására, valamint döntéseink másokra gyakorolt hatására.

Milyen szerepet játszott házasságkötésekben lelkiismeretetek? Milyen lelkiismereti kérdések merülnek fel bennetek a gyermeknevelés kapcsán?

Amikor egy férfi és egy nő elköteleződik egymás iránt a tartós, kizárólagos, élethosszig tartó szeretetben, és nyitott az új élet ajándékának befogadására, Isten mindannyiunk iránt érzett kifogyhatatlan szeretetének ikonjává lesz. Az Egyház sohasem adhatja fel a házasság eszményének a hirdetését, már csak azért sem, mert ez felel meg az emberi szív legmélyebb vágyainak, ezért is nevezik természetes házasságnak. A házasságot és a családot ma sok támadás éri. Nyilvánvaló azonban, hogy a természetes házasság gyengítése nem szolgálja a társadalom javát. Épp ellenkezőleg: minden, ami a természetes házasság tekintélyét, megbecsülését gyengíti, az akadályozza az egyén érlelődését, a közösségi értékekkel való törődést, és a városok és falvak etikai fejlődését. Napjaink propagandája elhomályosítja azt az igazságot, hogy csak az egy férfi és egy nő kizárólagos és felbonthatatlan egysége ad a párkapcsolatnak teljes értékű társadalmi funkciót, mert szilárd elkötelezettséget jelent, és lehetővé teszi a termékenységet. El kell ismernünk a családi helyzetek nagy változatosságát, ezeknek lehetnek ugyan a társadalom számára hasznos szolgálatai, de például az élettársi és azonos nemű személyek közötti kapcsolatok nem tehetők egyszerűen egyenlővé a házassággal. Semmiféle ideiglenes, vagy az élet továbbadása elől elzárt kapcsolat nem biztosítja a társadalom jövőjét. (vö. AL 52)

A helyzetet, amelyben valaki él, az Egyház tanítása alapján megítélhetjük, és adott esetben el is kell ítélnünk. A különféle helyzetben élő személyekhez azonban mindig szeretettel és irgalommal kell közelednünk. Segítenünk kell, hogy eldönthessék: mi a jó, a helyes, és mi nem az, és ha válaszúthoz érkeznek, melyik utat válasszák. Ezért mindig Jézus gyengédségével kell őket kísérenünk, hogy személyes felelősséget tudjanak vállalni döntéseikért és cselekedeteikért.

Hogyan tudtok olyan emberekkel vagy emberpárokkal érintkezni, adott esetben - pl. lakóközösségben - együttműködni, akik különféle, az Egyház tanításának nem megfelelő helyzetben élnek? Tudjátok-e éreztetni anélkül, hogy megbántanátok őket, hogy ti másképp gondolkodtok? Hogyan tudjátok gyerekeiteknek megmagyarázni, hogy hol vannak a határok az ilyenekkel való kapcsolatok kialakításában?

Mint minden embernek, nekünk is szükségünk van arra, hogy határtalanul szeressenek. Ezt az igényünket csak Isten tudja kielégíteni. Csak Isten tudja megérteni az emberi személy legmélyebb és legszemélyesebb bensőjét, csak Ő lehet életünk végső középpontja. Ha ezt megértjük és magunkévá tesszük, akkor emberi kapcsolatainktól nem fogunk irreális mélységet várni, és megrázkódtatások esetén nem fogunk azonnal a szakításra gondolni.

Bíró László tábori püspök
az MKPK Családbizottságának elnöke
a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke